

[Udenrigsministeren.]

til 161 Shillings, saa at Forhøjelsen af den fremtidigt garanterede Minimumspris altsaa andrager 18 Shillings og 6 Pence. Merindtægten ved denne Prisforhøjelse i de 8 Maaneder fra 1. Februar til Udgangen af September kan anslaaes til en 6—7 Mill. Kr.

Allerede under Forhandlingerne i December 1946 blev det fra britisk Side udtalt, at man vilde være meget interesseret i, om Danmark kunde levere et stort Kvantum Oksekød til Storbritannien, og at man fra britisk Side, hvis det tilbuds Kvantum havde været tilfredsstillende, vilde have været beredt til at betale den Pris, de danske Forhandlere selv havde angivet. Det blev samtidig understreget fra britisk Side, at et tilfredsstillende Resultat af Forhandlingerne om dette Spørgsmaal i høj Grad vilde bidrage til et heldigt Forløb af Forhandlingerne som Helhed.

Vi har nu givet Tilsagn om i 1947 at levere England i alt 30 000 t Oksekød, deri medregnet 5 000—6 000 t, som allerede var købt under en Kontrakt, der blev afsluttet i 1946. Efter de senest foreliggende Oplysninger vil 9 000 t af det Kvantum, der omfattes af den nye Kontrakt, blive leveret til den britiske Hær i Tyskland, medens Resten, 16 000 t, skal leveres i Form af frosset Kød til Storbritannien. Prisen er 2 Kr. 65 Øre pr. kg franco Grænse eller fob dansk Havn for frosset Kød, medens Prisen paa levende Kvæg er sat til 1 Kr. 46 Øre pr. kg. Priserne i 1946-Kontrakten var henholdsvis 2 Kr. 22 Øre og 1 Kr. 35 Øre. Denne nye Leverance af ca. 25 000 t Kød vil i alt indbringe ca. 65 Mill. Kr.

Der var under Forhandlingerne Enighed mellem den danske og den britiske Delegation om, at en Forhøjelse af Landbrugs-eksporten herfra naturligvis ikke blot var et Spørgsmaal om højere Priser, men ogsaa og navnlig et Spørgsmaal om at sikre de danske Landmænd tilfredsstillende Mængder Raastoffer til en overkommelig Pris. En Del af den Forhøjelse af Smørprisen, som man gik med til fra engelsk Side, maa opfattes som et Tilskud til Oliekageimporten til Danmark i 1946. Danmark ansaa det som Følge af Prisudviklingen kun for muligt at indføre 70 000 t af den danske Oliekage-tildeling fra Argentina, der var paa 173 000 t, og da Prisen paa de importerede Kager langt oversteg, hvad den danske Landmand var i Stand til at betale, fremsatte man under Henvisning til den almindelige Prisklausul i Aftalen af 31. Juli i Fjor Ønske om Godtgørelse for den Prisstigning af 30

Kr. pr. 100 kg, som var indtraadt siden Juni—Juli Maaned i Fjor. Fra britisk Side imødekom man for saa vidt dette Ønske, som man gik med til en vis Forhøjelse af Smørprisen. Af Merindtægten paa Smørret, der som nævnt kan anslaaes til 23 Mill. Kr., er henvend 14 Mill. Kr. Dækning for Prisforhøjelsen paa Oliekager. Selv om Oliekageprisen i Argentina nu er faldet med 6 pCt. i Forhold til 1946 til 115 Dollars, er Prisen dog stadig væsentlig højere, end den var i Juni—Juli i Fjor, og vi har derfor søgt og faaet et engelsk Tilsagn om, at Danmark kan rejse Krav om Tilskud til nye Oliekageindkøb under Henvisning til den almindelige Prisklausul i Protokollen af 31. Juli, for saa vidt angaar Kager, der kommer til Anvendelse i indeværende Høstaar. Dette Krav er allerede rejst i Forbindelse med Forhandling, der er ført i København i Februar Maaned, om Indførsel af op til 40 000 t Kager fra Argentina til Anvendelse i indeværende Høstaar.

Ogsaa en Udvidelse af Baconproduktionen forudsætter naturligvis, at de danske Landmænds Interesser med Hensyn til Foderkorn varetages. Fra britisk Side var man bl. a. inde paa den Tanke, at den danske Regering skulde begrænse Eksporten af Korn til saadanne Mængder, som blev udført i 1946, men efter at Sagen var blevet nærmere drøftet, erkendte man, at den danske Regering naturligvis selv havde en saa stor Interesse i at genopbygge den danske Baconproduktion, en Interesse, der jo allerede havde manifesteret sig i Kornloven, at Sagen dermed var klar. Dette er blevet bragt til Udtryk i den Noteveksling, der slutter sig til Tillægsprotokollen. I denne Noteveksling, der i øvrigt vil blive bekendtgjort i Lovtidende sammen med selve Tillægsprotokollen, har vi anført, at en Forøgelse af den danske Baconproduktion, saaledes at denne paa ny nærmer sig Førkrigsproduktionens Størrelse, vil være betinget af, at der, som Tilfældet var før Krigen, ogsaa tilføres de danske Svineproducenter betydelige Mængder Korn fra Udlandet.

Under de seneste Forhandling i London er Ægeksporten ikke blevet drøftet, men vi har benyttet Lejligheden til i Tillægsprotokollen at faa optaget nogle Ændringer i Juli-Protokollens Ægbestemmelser, som man blev enig om i December, da den britiske Delegation var herovre. Det er her ved lykkedes at faa slaaet fast, at Danmark, uanset at vi som bekendt er gaaet ind paa, at England skal have 85 pCt. af vor Ægeksport, til eget Brug kan præservere eller